

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/205/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714217927
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Krnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714217927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Krnáčovou, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35807598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanej Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.9.2012 žiadal žalobca priznať majetkovú škodu vo výške 175,-- € a nemajetkovú ujmu vo výške 165,96 € z dôvodu nerozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30-tich dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Aj napriek tomu Okresný súd Zvolen ako exekučný súd, keď vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodla o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Žalobca ako oprávnený subjekt podal na Okresnom súde vo Zvolene prostredníctvom súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie a udelenie poverenia vo veci povinného Jolana Bartošová, nar. 7. 4. 1965. Po prijatí návrhu na vykonanie exekútora súdny exekútor pridelil tejto veci exekučné č. EX 3803/2004. Keďže žalobca nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani samotnými rozhodnutiami žiadali, aby si súd pripojil a oboznámil sa s exekučným spisom a rovnopisom rozhodnutia s potvrdením o jeho vykonateľnosti. Postup exekučného súdu, t.j. Okresného súdu Zvolen hodnotil žalobca ako nesprávny a v rozpore so zákonom konkrétne ustanovením § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 1.12.2006 s ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučného súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne. Pokiaľ ide o majetkovú škodu táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutí o ňom. V tomto období na správu pohľadávky vynaložil žalobca prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,-- €, na udržiavanie a správu informačného systému 40,-- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym

exekútorom 50,-- €, na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje 15,-- €. Spolu si teda uplatňuje titulom majetkovej škody sumu 175,-- €. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil na čiastku 165,96 € a to tak, že nesprávnym úradným postupom exekučnému súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu tento súd rizikám spočívajúcim v neskorom ukončení procedúry, zmeny súdneho exekútora čím vzniklo riziko zániku povinného, nesprávnym ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora vzniklo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčii povinného. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy podľa žalobcu má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si tak uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky sumu 165,96 €, kde výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu, teda 663,88 € za rok. V danej veci súd bezdôvodne nečinne nerozhodol viac ako 110 dní.

Uznesením zo dňa 22. 2. 2013 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pred tunajším súdom s tým, že konanie sa bude viesť pod spoločnou sp. zn. 15C 186/2012. V rámci spojenia bola aj vec pôvodne vedená pod sp. zn. 15C 182/2012. Keďže na pojednávaní dňa 11. 9. 2014 v konaní vedenom pod sp. zn. 15C 186/2012 v pôvodnej veci vedenej pod sp. zn. 15C 182/2012 neboli pripojené spisy týkajúce sa exekučného konania, súd uznesením s poukazom na ustanovenie § 112 O.s.p. vylúčil pôvodnú vec pod sp. zn. 15C 182/2012 na samostatné konanie a táto bola zapísaná pod novým č. 13C 205/2014. Po pripojení exekučného spisu voči povinnej Jolane Bartošovej vo veci nariadil pojednávanie, vec prejednal a rozhodol.

Žalovaný do pôvodného konania zaslal dňa 12.7.2013 vyjadrenie k predmetu sporu, v ktorom namietal dôvodnosť uplatňovaných nárokov v jednotlivých veciach. Uviedol, že žalobca síce časť dôkazov najmä na exekučné spisy odkazuje, ale v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na tunajší súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať práve žalobca. Zo žaloby nie je jednoznačne jasné na základe akého titulu si uplatňuje náhradu škody, keď v žalobe sa tieto tituly prelínajú a jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje nárok. Ďalej žalovaný uviedol, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je ani oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Túto právomoc majú tak predsedovia súdov, ako aj Ústavný súd SR. Nárok uplatnený v tomto konaní považoval za predčasne uplatnený nad rámec spojeného konania vzhľadom k tomu, že nebol v lehote uplatnený na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody práve u žalovaného. Nebola poskytnutá žiadna súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým bola zmarená akákoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám žalobca požiadal. V tejto súvislosti žalovaný poukazyval aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR. Pokiaľ išlo o existenciu prieťahov v konaní podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prieťahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia a ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, prípadne právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov mal žalovaný za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. K materiálnej škode ako k paušálnej sume poukázal na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., kde sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa žalovaného nevyhnutne preukázať existenciu škody a jej výšku, pričom vyčíslenie škody zo strany žalobcu nie je preukázané, je hypotetické bez preukázania skutočnej škody, ktorá žalobcovi v tejto súvislosti mala vzniknúť. Postup žalobcu považovali za účelový, kde požadoval len paušálne sumy za spomínané činnosti. Okrem toho sa vyjadrovali aj k nemajetkovej ujme, ktorú žiadal žalobca priznať a poukazyval na ustanovenie § 17 ods. 2 a 3 vyššie citovaného zákona. Aj v tejto časti mali za to, že nárok nie je dôvodný. Žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, navyše uviedli, že žalobca ako

aj jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Vzhľadom na tieto skutočnosti považovali žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú a navrhovali ju v celom rozsahu zamietnuť.

Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili. Doručenie mali riadne a na čas vykázané. Právny zástupca žalobcu zaslal súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania s tým, že ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a žiadali o odročenie pojednávania na neurčito z dôvodu, že v tomto konaní súdu zaslali návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v I. rade v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C 6/2010. Súd konštatoval, že takýto návrh na prerušenie konania v pôvodnom konaní 15C 182/2012, 15C 186/2012 (pôvodne sa viedlo konanie po spojení vecí pod touto sp. zn.) ani do konania po pridelení novej sp. zn. 13C 205/2014 nebol podaný. Bol podaný do konania vedeného po spojení vecí pod sp. zn. 15C 186/2012 návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorého dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci. O tomto návrhu na prerušenie konania súd rozhodoval a to uznesením zo dňa 18.10.2013 tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Z dôvodu podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením zo dňa 22.4.2014 pod sp. zn. 17Co 25/2014-103 uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne bol opakovane podaný návrh na prerušenie konania z tohto istého dôvodu kedy súd v konaní pod sp. zn. 15C 186/2012-143 uznesením zo dňa 11.9.2014 rozhodol tak, že konanie o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal prerušenia konania pod sp. zn. 15C 186/2012 zastavil.

Vo veci si súd pripojil a oboznámil sa so spisom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11Er 2749/2004, č. exekučného spisu EX 3803/2004, z ktorého bolo zistené, že tunajšiemu súdu podala spoločnosť Pohotovosť prostredníctvom súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie voči povinnej Jolana Bartošová, nar. 7.4.1965 na uspokojenie pohľadávky vo výške 17.160,- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bola notárska zápisnica N 1220/2004, Nz 61705/2004. Tunajší súd vo veci vydal poverenie dňa 23.11.2004. Dňa 2.11.2009 podal oprávnený spoločnosť Pohotovosť (žalobca) tunajšiemu súdu návrh na zmenu súdneho exekútora. 15.2.2010 tunajší súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE 43/2011 dňom 28.12.2011. Súd konštatuje, že po podaní návrhu na zmenu exekútora doručeného 2.11.2009 do rozhodnutia súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú zo dňa 15.2.2010 vo veci neboli podané žiadne sťažnosti, urgencie, ani iné podania zo strany žalobcu ako oprávneného.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu rozhodnutia o zmene exekútora (ďalej len zákona č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 4 vyššie citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 vyššie citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody

spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1, veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (ďalej len EP) konanie začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005 ak ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 8 EP v znení platnom do 31.5.2010 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30-tich dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 9 EP v znení platnom do 31.5.2010 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa ods. 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

V prejednávanej veci si žalobca uplatňoval nároky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen v exekučných konaniach tým, že nebolo rozhodnuté o jeho žiadosti na zmenu exekútora do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora. Podľa nich súd nepostupoval vo veci sústredene a vydal rozhodnutie až po veľmi dlhej dobe. Súd sa oboznámil s pripojeným exekučným spisom, kde je možné konštatovať, že žiadosť na zmenu súdneho exekútora došla tunajšiemu súdu do 31.5.2010 (dňa 2.11.2009 bol podaný návrh na zmenu súdneho exekútora). To znamená, že sa postupovalo podľa ustanovenia § 44 ods. 8 v znení do 31.5.2010. Podľa tohto zákonného ustanovenia oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene do 30-tich dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Podľa ods. 9 súd v rozhodnutí zároveň poverí nového exekútora, ktorého navrhne oprávnený, vec mu postúpi spolu s exekučným spisom a rozhodne o trovách exekúcie tak ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Z pripojeného spisu mal súd za to, že súd postupoval v zmysle zákonného ustanovenia a po doručení žiadosti oprávneného zmenu súdneho exekútora ex offo preskúmal exekučný titul a vyhlásil exekúciu za neprípustnú.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou.

Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánov verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktoré predpokladá splnenie súčasne troch podmienok a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý však bezprostredne v obsahu rozhodnutia sa neodráža. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania mal súd za to, že nárok žalobcu v celom rozsahu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu je neopodstatnený. Vychádzal z exekučného spisu tak ako to vyššie súd konštatuje a z ktorého vyplýva, že súd vo veci rozhodol. Síce nerozhodol v lehote do 30-tich dní od doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora, avšak bol zachovaný zákonný postup, kde súd vyzýval pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie. Medzitým z úradnej moci preskúmal dôvodnosť samotnej žiadosti o udelenie poverenia exekúcie a dospel k záveru, že exekúcia je neprípustná, preto rozhodol tak, že vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Ohľadne prípadného priesahu sa ani v jednom prípade nepreukázalo, že by bolo vedené disciplinárne konanie, resp. riešila sa sťažnosť na priesahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR alebo súd pre ľudské práva. Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností a je správne a zákonné, aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie, prípadne aj po lehote ako nespravodlivé v zákonom stanovenej lehote. K rozhodnutiu sú potrebné podklady a bez potrebných podkladov nie je možné včas vo veci rozhodnúť. K rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora boli potrebné vyššie citované podklady od pôvodného exekútora, keďže bolo potrebné rozhodnúť aj o trovách exekúcie. Preto nebolo možné tieto zabezpečiť v 30-dňovej lehote. Objektívne tak nebolo možné rozhodnúť v lehote. Žalobca ako oprávnený v exekučnej veci, v ktorej podal žalobu a je predmetom tohto preskúmania, nepresadzoval vydanie rozhodnutia o zmene exekútora zákonnými možnosťami, nedomáhal sa skoršieho rozhodnutia, vychádzajúc z obsahu exekučného spisu. Žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas tejto doby bol v neistote, ktorá by mu hrozila, prípadne, že v dôsledku tejto neistoty mu vznikla akákoľvek škoda. Nepreukázal ani skutočnosti uvádzané v žalobe, kde poukazoval na riziko z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote insolventnosťou povinného. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nie každý zistený priesah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesahov, nakoľko pojem zbytočné priesahy je pojmom autonómym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Navyše v neposlednom rade je potrebné poukázať na to, že žalobca podal množstvo exekučných návrhov, jednalo sa o hromadné podania, ktoré došli do jednotlivých exekučných vecí v rovnaký deň. Na vybavenie takéhoto množstva podaní bolo potrebné nielen materiálne, ale aj personálne zabezpečenie jednotlivých oddelení, ktoré vybavujú príslušnú agendu. Tieto skutočnosti sú súdu známe z rozhodovania aj vo veciach, kde si žalobca uplatňuje tak právo na vyplatenie majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, súčasťou ktorých rozhodovaní bývajú aj pripojené exekučné spisy. Zo všetkých týchto dôvodov mal súd za to, že nárok žalobcu je neopodstatnený a žalobu zamietol.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy aj napriek poučeniu v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal jej vznik. Účastníci majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uniesť dôkaz alebo poukázať na dôkaz na preukázanie tvrdých skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Okrem oboznámenia sa s exekučným spisom pred tunajším súdom iný návrh na doplnenie dokazovania zo strany žalobcu nebol. Súd si pripojil a oboznámil sa s exekučným spisom. Okrem toho v rámci podania adresovaného pred pojednávaním dňa 29.1.2015 predložil aj návrh na doplnenie dokazovania s tým, že si dal vypracovať znalecký posudok, ktorý v čase podávania vyjadrenia a pojednávania vypracovaný nebol, po jeho vyhotovení ho predloží a žiadal obsah tohto znaleckého posudku oboznámiť v rámci konania. Jednalo sa o posudok, v rámci ktorého žiadal preskúmať, že postup exekučného súdu je v rozpore so zákonom nesprávny. V tejto súvislosti sú návrh

na doplnenie dokazovania zamietol, nakoľko takýto znalecký posudok nerieši predmet sporu a konanie odročené za účelom vyčkania na vyhotovenie takéhoto znaleckého posudku by bolo ne hospodárne a neúčelné. To, či súd postupoval v súlade alebo v rozpore so zákonom si súd vyriešil v rámci tohto konania a poukazuje na svoje vyjadrenie vyššie uvedené. Preto takýto postup by bol ne hospodárny a neúčelný. Snáď len na záver je potrebné uviesť, že samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom pre vznik insolventnosti povinného, pretože s pravidlom dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v rámci základného konania. Tieto všeobecne známe riziká sú rizikom každého podnikateľského subjektu. Nepochybne žalobcovi musela byť všeobecne známa aj táto skutočnosť vzhľadom na predmet jeho podnikania čo je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a to ešte pred podávaním návrhu na vykonanie exekúcie, ako aj z rozhodovacej praxe všeobecných súdov v danej problematike a tiež rozhodcovských súdov. Preto ak žalobcovi by aj vznikla majetková škoda a nemajetková ujmy nebola preukázaná súvislosť ich vzniku s postupom Okresného súdu Zvolen. Všetky tieto okolnosti súd vyhodnotil v neprospech žalobcu a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania bolo rozhodované s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1, veta prvá O.s.p. a žalovanému ako úspešnému účastníkovi v konaní nebola priznaná náhrada trov konania, nakoľko nepožadoval priznať žiadnu náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

- 1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- 2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
- 8) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- 9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- 10) bol odvolacím súdom schválený zmier

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
 - 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
 - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).